

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 28/1958, um útvarpsrekstur ríkisins.

1. gr.

1. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Ríkisstjórnin hefur einkarétt til að reka útvarp (hljóðvarp og sjónvarp) á Íslandi. Hún lætur starfrækja í Reykjavík hljóðvarps- og sjónvarpsstöð og endurvarpsstöðvar annars staðar á landinu. Stöðvarnar og starfræksla þeirra nefnist einu nafni Ríkisútvarpið og ber undir menntamálaráðuneytið.

2. gr.

4. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Útvarpsráð skipa sjö menn. Skulu þeir ásamt jafnmörgum varamönnum kosnir hlutfallskosningu á Alþingi eftir hverjar alþingiskosningar.

Menntamálaráðherra skipar formann og varaformann úr hópi hinna kosnu útvarpsráðsmanna.

Menntamálaráðherra ákveður þóknun fyrir störf í útvarpsráði.

3. gr.

Í niðurlagi 6. greinar reglugerðarinnar falli brott þessi orð: „Forfallist formaður útvarpsráðs, tilnefni menntamálaráðherra mann innan ráðsins til þess að gegna störfum hans, á meðan á forföllum eða fjarvist stendur.“

4. gr.

Síðasta málsgrein 7. greinar reglugerðarinnar orðist þannig:

Nú fellur niður fundur í útvarpsráði vegna forfalla eða önnur atvik hindra, að fullnaðarákvarðanir um dagskrá verði teknar í tæka tíð, og ber þá útvarpsstjóra eða í forföllum hans framkvæmdastjórum hljóðvarps eða sjónvarps eða öðrum starfsmönnum í forföllum þeirra að taka ákvarðanir samkvæmt því, sem venjur og atvik liggja til.

5. gr.

Í 8. grein reglugerðarinnar komi orðin: „Frankvæmdastjóri fjármáladeildar og framkvæmdastjóri hljóðvarps eða sjónvarps“ í stað orðanna: „Skrifstofustjóri útvarpsráðs eða fulltrúi hans“.

6. gr.

9. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Nú forfallast maður, sem flytja á útvarpsefni, eða önnur ófyrirséð atvik raska framkvæmd dagskrár, og gerir þá framkvæmdastjóri hljóðvarps eða sjónvarps í samráði við útvarpsstjóra, ef til hans næst, en að öðrum kosti á eigin hönd, nauðsynlegar ráðstafanir um framkvæmd dagskrárinnar. Beri slíkar truflanir að höndum með skyndilegum hætti og svo standi á, að þulur nái ekki til að hafa samráð við yfirmenn stofnunarinnar, er honum skylt að ráða fram úr, eftir því sem venjur og atvik liggja til.

7. gr.

Aftan við 16. grein reglugerðarinnar bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Útvarpsstjóri setur gjaldskrá fyrir tilkynningar og auglýsingar, sem birtar eru í hljóðvarpi og sjónvarpi, og taka þær gildi, þegar þær hafa verið staðfestar af menntamálaráðuneytinu.

8. gr.

18. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Heimilt er útvarpsnotanda, sem greiðir afnotagjald skv. 20. gr. reglugerðar þessarar, að hagnýta sér útvarpið eftir vild með viðtækjum eða línunum til fleiri gjallarhorna og heyrnartækja, en aðeins innan síns eigin heimilis og í sumarbústöðum. Útvarpsheimili telst í reglugerð þessari:

1. Framfærsluheimili.
2. Heimili einstaks manns, sem hefur sérskilinn fjárhag og sjálfstæða atvinnu.
3. Stofnun, hvers konar sem er, svo sem skóli, sjúkrahús, samkomuhús, gísthús, verbúð, atvinnustöð o. fl., deildir innan þessara stofnana og útibú þeirra hvers konar.
4. Bifreiðar allar.
5. Skip öll.

Nú er viðtæki notað með leiðslum til annarra heimila, og telst þá hvert heimili, sem þannig hagnýtir sér útvarpið, útvarpsnotandi.

Nú hefur starfsmaður stofnunar, sem heyrir undir 3. tölulið, eigið viðtæki í húsnæði stofnunarinnar, og teljast það sjálfstæð útvarpsnot á ábyrgð stofnunarinnar.

9. gr.

20. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Hver sá maður, heimili eða stofnun, sem er eigandi viðtækis, er nota má til að hagnýta útvarp (hljóðvarp eða sjónvarp) ríkisins, skal greiða til Ríkisútvarpsins árlegt afnotagjald. Innheimta skal sérstakt hljóðvarpsgjald og sérstakt sjónvarpsgjald.

Greiða skal afnotagjald af sérhverju sjónvarpsviðtæki, þótt fleiri séu en eitt á heimili eða í stofnun. Þó má, ef í hlut á aldrað fólk eða sjúklingar, falla frá innheimtu sjónvarpsgjalds, nema af einu tæki á sama heimili.

Sjónvarpsviðtæki telst hvert það tæki, sem á má sjá mynd, sem send hefur verið þráðlaust.

Greiða skal afnotagjald af þeim talstöðvartækjum, sem nota má til hljóðsvarpsmóttöku. Gjald þetta greiðir eigandi þessara tækja eða leigutaki, ef þu eru eign opinberrar stofnunar, sem selur slík tæki á leigu. Nú á maður eða stofnun, sem ekki greiðir afnotagjald af hljóðvarpi, sjónvarpstæki, sem er svo úr garði gert, að það má nota til hljóðvarpsmóttöku, og skal þá auk afnotagjalds af sjónvarpi greiða afnotagjald af hljóðvarpi.

Greiða skal sérstakt afnotagjald vegna þeirra útvarpsnota, sem um ræðir í tveimur síðustu málsgreinum 18. greinar þessarar reglugerðar.

Menntamálaráðherra ákveður afnotagjalðið um eitt ár í senn að fengnum tilögum útvarpsstjóra og útvarpsráðs.

10. gr.

Aftan við 21. grein reglugerðarinnar bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Á árinu 1967 skal Ríkisútvarpið framkvæma sérstaka könnun í því skyni að endurbæta skrár sínar yfir útvarpstæki og gjaldendur í landinu. Leitað skal upplýsinga um viðtæki og eigendur viðtækja. Öllum, sem munnlega, bréflega eða með opinberri auglýsingu eru beðnir um upplýsingar hér að lútandi, ber að veita umbeðnar upplýsingar varðandi tæki þeirra sjálfra, stofnana, sem þeir eiga eða veita forstöðu, eða um annað er máli skiptir hér að lútandi. Ákveða má, að upplýsingarnar skuli gefnar skriflega á þar til gerðum eyðublöðum. Sams konar upplýsinga má leita á árinu 1968 og síðar með sama hætti.

11. gr.

22. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Hver sá, sem selur, leigir eða afhendir hljóðvarps- eða sjónvarpstæki, skal hverju sinni tilkynna það innheimtudeild Ríkisútvarpsins skriflega. Tekur þetta bæði til aðila, sem verzla með viðtæki, og allra annarra, sem ráðstafa viðtæki á umræddan hátt.

Hver sá aðili, sem verzlar með viðtæki, skal gefa skýrslu sky. 1. málsgrein á eyðublöðum, sem honum ber að afla sér hjá innheimtudeild Ríkisútvarpsins, og gefa í skýrslunn þær upplýsingar, sem um er beðið um viðtækið og eigendur þess. Ef aðrir eru krafðir upplýsinga á slíkum eyðublöðum, ber þeim að láta þær í té, þótt þeir hafi áður tilkynnt ráðstöfun á viðtæki með öðrum hætti.

Hver sá, sem tekur útlupstæki í notkun á heimili eða í stofnun, þar sem ekki hefur áður verið slíkt tæki, skal tilkynna það innheimtudeild Ríkisútluparsins skriflega.

Hver sá einstaklingur, sem kaupir, tekur á leigu eða fær afhent viðtæki, skal sýna nafnskrifteini sitt þeim, sem hann á skipti við.

Hver sá, sem selur, leigir eða afhendir einstaklingi viðtæki, skal krefjast þess af hlutaðeiganda, að hann sanni, hver hann er, með því að sýna nafnskrifteini sitt. Nafnnúmer hans skal tilgreina í skýrslu þeirri, sem send er innheimtudeild Ríkisútluparsins skv. 1. og 2. málsgrein þessarar greinar.

Hver sá eigandi eða umráðamaður viðtækis, sem vanrækir að láta innheimtudeild Ríkisútluparsins í té skýrslu skv. þessari grein, ber auk refsíaburgðar ábyrgð á greiðslu afnotagjalds vegna viðkomandi tækja, þar til hann fullnægir skyldu sinni í þessu efni. Hið sama gildir, ef gefnar eru rangar upplýsingar.

12. gr.

24. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Gjalddagi afnotagjalds fyrir hljóðvarp er 1. apríl.

Gjalddagar afnotagjalds fyrir sjónvarp eru 1. febrúar og 1. ágúst, og fellur helmingur gjaldsins í gjalddaga í hvert skiptið. Gjalddagi afnotagjalds fyrir sjónvarp 1966 er 1. febrúar 1967.

13. gr.

26. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Innheimtuskrifstofa Ríkisútluparsins skal afhenda pósthofunni í Reykjavík pósthörfur þær, sem innheimta á, með hæfilegum fyrirvara.

14. gr.

29. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Vanræki útluparsnotandi að tilkynna bústaðaskipti og nái pósthrafa ekki til hans af þeim sökum, fellur innheimtukostnaður á gjald hans eins og annarra, sem ekki greiða afnotagjald sitt innan mánaðar frá gjalddaga.

15. gr.

Úr gildi fellur VI. kafli (42.—47. grein) reglugerðarinnar.

16. gr.

Í 56. grein reglugerðarinnar orðist 3. töluliður í 1. málsgrein þannig:

3. Nafn kaupanda og nafnnúmer.

Aftan við 56. grein reglugerðarinnar bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Nú heimilar Viðtækjaverzlun ríkisins öðrum aðilum innflutning viðtækja, og skal innheimtudeild Ríkisútluparsins þá sent afrit af innkaupareikningum.

17. gr.

62. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum að lögum.

Hvert það viðtæki eða hluti tækis, sem ólöglega er flutt inn í landið eða ætlað til sölu á óleyfilegan hátt, skal upptækt vera, og rennur andvirði þess í ríkissjóð.

Brot gegn lögum þessum skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum um útluparsrekstur ríkisins nr. 68/1934, sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 34/1966 og nr. 88/1966, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 30. desember 1966.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.